

Čtvrtek, 18. dubna 2013

26. vybízí Chorvatsko k tomu, aby nadále hrálo konstruktivní úlohu v regionální spolupráci; vyzývá chorvatské orgány, aby plně uplatnily prohlášení o podpoře evropských hodnot v jihovýchodní Evropě, které chorvatský parlament přijal dne 21. října 2011; vyzývá všechny státy v regionu, aby přijaly a uplatnily podobné postoje; vyzývá Komisi, aby v tomto ohledu poskytovala pomoc všem zemím v regionu; vyzývá Komisi, aby se poučila ze zkušeností nabytých v procesu rozšiřování, včetně procesu vstupu Chorvatska, a aby zemím v regionu pomáhala řešit jejich dvoustranné spory způsobem, který by nebyl v konfliktu s procesem vstupu, tj. vytvářením mechanismů pro pomoc a zprostředkování v rámci stávající institucionální struktury EU, kterých země v regionu budou moci využívat, pokud si tak budou přát;

27. vyjadřuje chorvatským pozorovatelům v Evropském parlamentu uznání za jejich činnost a konstruktivní přínos; vítá výsledky voleb chorvatských poslanců do Evropského parlamentu, které se konaly 14. dubna 2013, avšak vyjadřuje politování nad nízkou volební účastí; těší se, až po přistoupení Chorvatska k EU dne 1. července 2013 přivítá chorvatské poslance;

28. oceňuje práci Komise při usměrňování procesu přistoupení Chorvatska; žádá Komisi, aby zhodnotila výsledky tohoto procesu a vyvodila politické závěry pro budoucí kandidátské země, jako je využívání systému souhrnného monitorování v období mezi dokončením jednání a přistoupením; vyzývá Komisi, aby zhodnotila zapojení občanské společnosti a parlamentu do celého procesu přistoupení a mohla si tak z něj vzít ponaučení pro současná i budoucí jednání; v této konkrétní souvislosti žádá Komisi, aby vypracovala návrhy s cílem zlepšit zapojení občanské společnosti a parlamentů kandidátských zemí do procesu přistoupení;

29. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi a vládám a parlamentům členských států a Chorvatské republiky.

P7_TA(2013)0184

Zpráva o pokroku Turecka za rok 2012

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2013 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2012 (2012/2870 (RSP))

(2016/C 045/08)

Evropský parlament,

- s ohledem na zprávu Komise o pokroku Turecka za rok 2012 (SWD(2012)0336),
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě nazvané „Strategie rozšíření a hlavní výzvy v letech 2012–2013“ (COM(2012)0600),
- s ohledem na svá předchozí usnesení, zejména na usnesení ze dne 9. března 2011 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2010 ⁽¹⁾, usnesení ze dne 29. března 2012 o zprávě o pokroku Turecka za rok 2011 ⁽²⁾, usnesení ze dne 22. května 2012 o výhledu do roku 2020 pro ženy v Turecku ⁽³⁾ a usnesení ze dne 22. listopadu 2012 o rozšiřování EU: politiky, kritéria a strategické zájmy ⁽⁴⁾,
- s ohledem na rámec pro jednání s Tureckem ze dne 3. října 2005,
- s ohledem na rozhodnutí Rady 2008/157/ES ze dne 18. února 2008 o zásadách, prioritách a podmínkách přístupového partnerství s Tureckou republikou ⁽⁵⁾ („přístupové partnerství“) a na předchozí rozhodnutí Rady o přístupovém partnerství z let 2001, 2003 a 2006,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 199 E, 7.7.2012, s. 98.

⁽²⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0116.

⁽³⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0212.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P7_TA(2012)0453.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 51, 26.2.2008, s. 4.

Čtvrtek, 18. dubna 2013

- s ohledem na závěry Rady ze dne 14. prosince 2010, 5. prosince 2011 a 11. prosince 2012,
 - s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
 - s ohledem na čl. 110 odst. 2 jednacího řádu
- A. vzhledem k tomu, že poté, co Rada schválila rámec pro jednání, byla dne 3. října 2005 zahájena přístupová jednání s Tureckem, a vzhledem k tomu, že zahájení takových jednání je výchozím bodem dlouhodobého procesu s otevřeným koncem založeným na spravedlivých a přesně vymezených podmínkách a závazku k provádění reforem;
- B. vzhledem k tomu, že se Turecko zavázalo k reformám, dobrým sousedským vztahům a postupnému sbližování s EU, a vzhledem k tomu, že by tyto snahy měly být vnímány jako příležitost pro Turecko, aby pokračovalo v modernizaci a konsolidaci a aby dále zkvalitňovalo své demokratické orgány, právní stát a dodržování lidských práv a základních svobod;
- C. vzhledem k tomu, že by EU měla zůstat měřítkem pro turecké reformy;
- D. vzhledem k tomu, že podmínkou vstupu do EU, která je společenstvím založeným na sdílených hodnotách, skutečné spolupráci a vzájemné solidaritě jeho členských států, zůstává v souladu se závěry ze zasedání Evropské rady z prosince 2006 i nadále splnění kodaňských kritérií a dostatečná integrační kapacita EU;
- E. vzhledem k tomu, že v květnu 2012 byla zahájena „pozitivní agenda“ na podporu a doplnění jednání, aniž by je nahrazovala, a to prostřednictvím rozšířené spolupráce v řadě oblastí společného zájmu;
- F. vzhledem k tomu, že Rada ve svých závěrech ze dne 11. prosince 2012 podpořila nový přístup Komise, který v politice rozšíření klade na první místo dodržování zásad právního státu, a potvrdila, že ve vyjednávacím procesu hraje ústřední úlohu kapitola 23 (soudnictví a základní práva) a kapitola 24 (právo, svoboda a bezpečnost), které by měly být řešeny v časně fázi jednání, aby byla k dispozici jasná měřítka a co nejvíce času na vypracování nezbytných právních předpisů, zřízení orgánů a dosažení hmatatelných výsledků při provádění;
- G. vzhledem k tomu, že ve své strategii rozšíření z roku 2012 Komise došla k závěru, že z hlediska svého hospodářství, strategické polohy a důležité úlohy v regionu je Turecko pro Evropskou unii klíčovou zemí a že proces přistoupení zůstává nejvhodnějším rámcem pro podporu reforem v Turecku souvisejících s EU; vzhledem k tomu, že Komise vyjádřila obavy ohledně nedostatečného pokroku Turecka v plnění politických kritérií,
- H. vzhledem k tomu, že Turecko dosud neprovedlo ustanovení dohody o přidružení mezi ES a Tureckem a dodatkového protokolu k ní, přičemž tato situace trvá již sedmým rokem,
- I. vzhledem k tomu, že by na základě stanovených postupů a v souladu se schváleným rámcem pro jednání měly být jednotlivé kapitoly jednání, pro něž byla ukončena technická příprava, otevřeny bezodkladně;
- J. vzhledem k tomu, že mezi Evropskou unií a Tureckem existuje hospodářská provázanost a objem obchodu mezi EU a Tureckem v roce 2011 dosáhl výše 120 miliard EUR,
- K. vzhledem k tomu, že EU je největším obchodním partnerem Turecka a Turecko je šestým největším obchodním partnerem EU; vzhledem k tomu, že přímé zahraniční investice členských států EU v Turecku činí 75 % všech přímých zahraničních investic;
- L. vzhledem k hodnocení Komise, z něhož vyplývá, že v oblasti hospodářské politiky celková připravenost Turecka pokročila a že jeho kapacita formulování a koordinace hospodářské politiky je dostatečná,
- M. vzhledem k tomu, že Turecko má potenciál hrát klíčovou úlohu při diverzifikaci zdrojů energie a tras pro přepravu ropy, zemního plynu a elektřiny ze sousedních zemí do EU; vzhledem k tomu, že při vytváření udržitelného nízkouhlíkového hospodářství mohou z bohatých zdrojů obnovitelné energie Turecka těžit jak Turecko, tak i EU;

Čtvrtek, 18. dubna 2013

- N. vzhledem ke strategickému významu dialogu a spolupráce s Tureckem, pokud jde o stabilitu, demokracii a bezpečnost se zvláštním zřetelem k celé oblasti Blízkého východu; vzhledem k tomu, že Turecko důrazně a opakovaně odsoudilo násilí syrského režimu vůči syrským civilistům a že poskytuje nezbytnou humanitární pomoc Syřanům, kteří prchají před trvajícím násilím přes hranice,
- O. vzhledem k tomu, že Turecko a Arménie musí přistoupit k normalizaci vzájemných vztahů bezpodmínečnou ratifikací schválených protokolů a otevřením společných hranic;
- P. vzhledem k tomu, že by měla být stažena hrozba *casus belli* proti Řecku, kterou vyhlásilo Velké národní shromáždění Turecka (TGNA) v roce 1995; vzhledem k tomu, že je důležité, aby Turecko a Řecko zahájily nové kolo rozhovorů v zájmu zlepšení svých vztahů;

Konstruktivní dialog a vzájemné porozumění

1. je přesvědčen, že pro zachování konstruktivního partnerství je nezbytné, aby se obě strany opět zapojily do jednání; zdůrazňuje, že je důležité vytvořit podmínky pro konstruktivní dialog a základy vzájemného porozumění; podotýká, že by to mělo být založeno na společných hodnotách demokracie, právního státu a dodržování lidských práv; vyjadřuje uznání Komisi a Turecku za provádění „pozitivní agendy“, která ukazuje, jak by v souvislosti se zapojením obou stran a jasnými cíli mohly Turecko a EU pokročit ve svém dialogu, dosáhnout společného porozumění a podnítit pozitivní změny a potřebné reformy;
2. zdůrazňuje strategický politický a zeměpisný význam Turecka pro zahraniční politiku EU a pro její politiku sousedství; uznává úlohu Turecka jako souseda a důležitého regionálního aktéra a vyzývá k dalšímu prohloubení stávajícího politického dialogu EU a Turecka o možnostech a cílech zahraniční politiky; vyjadřuje politování nad tím, že se Turecko ani v roce 2012 nepřipojilo v plné míře k prohlášením SZBP; vybízí Turecko, aby rozvíjelo svou zahraniční politiku v rámci dialogu a společného postupu s EU; vyzývá Turecko a EU k užší spolupráci na posílení sil míru a demokracie v jižním sousedství, tj. v regionu, který je nesmírně důležitý jak pro EU, tak pro Turecko;
3. vyjadřuje podporu dialogu a obnoveným vztahům mezi Tureckem a Izraelem;
4. vítá rozhodnutí Rady vybídnout Komisi, aby souběžně s podpisem dohody o zpětném přebírání osob učinila kroky směřující k uvolňování vízového režimu; naléhavě vyzývá Turecko, aby bez dalšího prodloužení podepsalo a provedlo dohodu o zpětném přebírání osob a aby do doby, než tato dohoda vstoupí v platnost, zajistilo plné uplatňování stávajících bilaterálních dohod; připomíná, že Turecko je jednou z klíčových tranzitních zemí nelegální migrace do EU; oceňuje kroky, které Turecko učinilo, aby zabránilo nelegální migraci, a zdůrazňuje význam prohloubení spolupráce Turecka s EU v oblasti řízení migrace, boje proti obchodování s lidmi a hraničních kontrol; ještě jednou zdůrazňuje, že je nutné usnadnit podnikatelům, vysokoškolským pracovníkům, studentům a zástupcům občanské společnosti z Turecka přístup do EU; podporuje úsilí, které Komise a členské státy vynakládají na provádění vízového kodexu, harmonizaci a zjednodušování požadavků vízové povinnosti a na zřizování středisek vydávajících víza v Turecku; připomíná členským státům jejich povinnosti v rámci dohod o přistoupení v souladu s rozhodnutím Evropského soudního dvoru ze dne 19. února 2009 v tzv. případě „Soysal“⁽¹⁾;
5. vítá nedávné přijetí návrhu zákona o cizincích a mezinárodní ochraně a očekává, že tento právní předpis odstraní důvody ke znepokojení, které v současné době panuje v souvislosti s dlouhodobým svévolným zamezováním v přístupu k azylovému řízení a praxí navrácení uprchlíků, žadatelů o azyl i dalších osob, které mohou potřebovat ochranu; zdůrazňuje, že je důležité, aby byla právní úprava vazby, kterou Evropský soud pro lidská práva shledal v případě Abdolkhani a Karimina vs. Turecko za nezákonnou, uvedena do souladu s mezinárodními normami;

Plnění kodaňských kritérií

6. oceňuje závazek tureckého ústavního dohodovacího výboru navrhnout novou ústavu a zahájit proces rozsáhlých konzultací s celou občanskou společností způsobem, jenž odráží rozmanitost turecké společnosti; vyjadřuje znepokojení nad zjevně pomalým pokrokem, jehož výbor dosud dosáhl; vybízí výbor, aby inkluzivním, reprezentativním a kolegiálním

⁽¹⁾ Věc 228/06 Mehmet Soysal a Ibrahim Savatli vs Bundesrepublik Deutschland [2009] ECR I-01031.

Čtvrtek, 18. dubna 2013

způsobem a v souladu s kritérii a hodnotami EU pokračoval ve své práci a v řešení klíčových otázek, jako jsou a) zajištění dělby pravomocí a přiměřený systém kontrol a vyváženosti pravomocí, b) vyjasnění vztahů mezi státem, společností a náboženstvím, c) zavedení inkluzivního systému správy zajišťujícího lidská práva a základní svobody pro všechny občany, a d) formulování koncepce občanství podporující začlenění; vyzývá všechny politické strany a zainteresované subjekty, aby k jednáním o nové ústavě zaujaly konstruktivní přístup; zastává názor, že zapojení Benátské komise a dialog s ní by přinesl pozitivní výsledky a podpořil ústavní proces;

7. zdůrazňuje, že je třeba dále pokročit v provádění ústavních změn z roku 2010, zejména pokud jde o přijetí právních předpisů o ochraně osobních údajů a o vojenském soudnictví a právních předpisů, kterými budou zavedena opatření pozitivní diskriminace zaměřená na zajištění rovnosti žen a mužů; konstatuje, že přítomnost a pravomoci tureckého ministra spravedlnosti a jeho podtajemníka ve Vysoké radě soudců a státních zástupců jsou důvodem ke značnému znepokojení ohledně nezávislosti soudnictví; vítá skutečnost, že vstoupily v platnost právní předpisy, jež zakládají právo občanů činit podání k Ústavnímu soudu, což bylo cílem změn ústavy v roce 2010;

8. znovu potvrzuje základní úlohu Velkého národního shromáždění Turecka jako centrálního bodu demokratického systému Turecka a zdůrazňuje, že je třeba zajistit, aby všechny politické strany podpořily reformní proces a zavázaly se k němu, zejména pokud jde o vytvoření hodnotného právního rámce ochraňujícího a rozšiřujícího základní práva pro všechny komunity a občany a o snížení 10 % hranice pro zastoupení v velkém národním shromáždění; vyjadřuje uznání práci tureckého vyšetřovacího výboru pro lidská práva a vyzývá k tomu, aby mu v rámci výboru pro harmonizaci s EU byla přiřčena významnější úloha s cílem prosazovat v legislativním procesu uvedení nových právních předpisů do souladu s *acquis* Unie nebo s evropskými normami;

9. zdůrazňuje, že reforma tureckého soudnictví je v úsilí o demokratickou konsolidaci Turecka zásadní a je nepostradatelnou podmínkou modernizace Turecka a že tato reforma musí vyústit v moderní, výkonný, plně nezávislý a nestranný soudní systém, který zaručuje řádné právní postupy všem občanům; vítá třetí soubor reforem soudního systému jakožto krok ke komplexnímu reformnímu procesu v oblasti soudnictví a základních práv; zdůrazňuje však, že má zásadní význam pokračovat v reformním procesu, který a) bude řešit záležitosti spojené s příliš širokým vymezením trestných činů v rámci trestního práva a protiteroristického zákona, přičemž je naléhavě třeba jasně rozlišit mezi podporou terorismu a podněcování k násilí a vyjadřováním nenásilných myšlenek s cílem zaručit svobodu projevu, svobodu shromažďování, včetně studentských *protestů*, a svobodu sdružování; b) bude řešit otázku neúměrně dlouhého zadržování podezřelých osob před zahájením soudního řízení; c) bude řešit nutnost umožnit obhájcům neomezený přístup k soudním spisům; d) stanoví kritéria na podporu kvality a soudržnosti důkazů; přezkoumá úlohu a oblast působnosti *zvláštních* soudů; v této souvislosti vítá přijetí čtvrtého souboru reforem soudnictví ze strany Velkého národního shromáždění Turecka a očekává jeho brzké provedení;

10. zdůrazňuje, že je důležité zajistit účinnou ochranu obhájcům lidských práv; upozorňuje zejména na soudní proces s Pinar Selekovou, který trval téměř 15 let a který navzdory třem osvobozujícím rozsudkům vyústil v doživotní trest odnětí svobody, jenž dne 24. ledna 2013 vyhlásil Soud pro závažné trestné činy č. 12 v Istanbulu; zastává názor, že tento proces je příkladem nedostatků v soudním systému Turecka;

11. vítá změny v trestním řádu a v zákoně o výkonu trestních a bezpečnostních opatření, které umožní používat u soudu i jiné jazyky než turečtinu, a očekává rychlé zavedení nových pravidel; vítá skutečnost, že dne 19. ledna 2013 vstoupil v platnost zákon o vyplácení odškodnění v případech průtahů v soudním procesu a v případech protahovaných, dlhých či nevykonaných rozsudků, a vyjadřuje naději, že očekávaná náprava na vnitrostátní úrovni sníží počet projednávaných případů týkajících se Turecka, které řeší Evropský soud pro lidská práva;

12. je znepokojen probíhajícími soudními procesy s aktivisty, právníky, novináři a opozičními poslanci a jejich dlouhým zadržováním před zahájením soudního řízení a konstatuje, že to brání zákonné politické činnosti a je v rozporu s právem na politické sdružování a na politickou účast; vítá zrušení zvláštních soudů zřízených tureckou vládou v roce 2005, o němž rozhodlo Velké národní shromáždění Turecka, avšak vyjadřuje politování nad tím, že se tento krok nedotkne již probíhajících řízení;

13. podotýká, že v kultuře tolerance by měla být plně uznána práva menšin; očekává, že při řízení o odvolání, které podal státní zástupce proti rozhodnutí soudu z ledna 2012 v případě vraždy Hranta Dinka, jež se částečně zakládá na argumentu, že vraždu spáchala organizace, bude dodržen řádný soudní postup;

Čtvrtek, 18. dubna 2013

14. vyzývá tureckou vládu, aby v zájmu větší účinnosti soudních řízení a odstranění přetrvávajících soudních průtahů co nejdříve zajistila zahájení činnosti regionálních odvolacích soudů, které měly podle zákona zahájit činnost do června 2007, a aby se soustředila na odbornou přípravu soudců a státních zástupců pro tyto účely;

15. bere na vědomí, že parlamentní delegace ad hoc pro pozorování soudních řízení s novináři v Turecku bude i nadále sledovat soudní procesy novinářů a reformy soudnictví v Turecku, které jsou zaměřeny na svobodu vyjadřování a svobodu sdělovacích prostředků;

16. vybízí Turecko, aby přijalo akční plán pro lidská práva připravený tureckým ministerstvem spravedlnosti ve spolupráci s Radou Evropy, který vychází z judikatury Evropského soudu pro lidská práva, a řešilo tak záležitosti spojené s rozsudky Evropského soudu pro lidská práva v případech, kdy Turecko bylo shledáno vinným z porušování ustanovení Evropské úmluvy o lidských právech (EÚLP), a vyzývá k provádění tohoto plánu; podporuje ministerstvo spravedlnosti a Vysokou radu soudců a státních zástupců v poskytování školení v oblasti lidských práv soudcům a státním zástupcům; vítá skutečnost, že Vysoká rada soudců a státních zástupců zavedla nová kritéria pro soudce a státní zástupce, která budou hodnotit dodržování ustanovení EÚLP a judikatury Evropského soudu pro lidská práva;

17. vyzývá Turecko, aby opět potvrdilo své odhodlání bojovat proti beztrestnosti, zvýšit úsilí o přistoupení k Římskému statutu Mezinárodního trestního soudu a uvést své vnitrostátní právní předpisy zcela do souladu se všem povinností vyplývajícím z Římského statutu, včetně začlenění ustanovení o včasné a plné spolupráci s Mezinárodním trestním soudem;

18. připomíná, že svoboda projevu a pluralita sdělovacích prostředků, včetně na internetu, tvoří jádro evropských hodnot a že skutečně demokratická společnost vyžaduje opravdovou svobodu projevu, včetně práva na nesouhlas; zdůrazňuje zvláštní úlohu veřejnoprávních sdělovacích prostředků v posilování demokracie a vyzývá příslušné orgány, aby zajistily jejich nezávislost, udržitelnost a soulad s normami Evropské unie; opět zdůrazňuje, že je důležité odstranit právní předpisy, které umožňují uložit sdělovacím prostředkům neúměrně vysoké správní daňové pokuty, což v některých případech vede k ukončení jejich činnosti nebo k autocenzuře, a že je naléhavě třeba reformovat zákon o internetu; zdůrazňuje, že je důležité řešit omezování základních svobod v širším kontextu právního státu, a to jak z hlediska formulace, tak z hlediska uplatňování zákona; je zejména znepokojen skutečností, že trestní zákoník a protiteroristický zákon jsou využívány k soudnímu stíhání nenásilných prohlášení, pokud jsou vnímána jako podporující cíle teroristické organizace; zdůrazňuje, že je třeba změnit články 26 a 28 turecké ústavy, které omezují svobodu projevu z důvodu národní bezpečnosti, veřejného pořádku a národní jednoty; opakuje proto své předchozí výzvy turecké vládě, aby dokončila revizi právního rámce pro svobodu projevu a uvedla jej neprodleně do souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva;

19. bere na vědomí obavy zástupce OBSE pro svobodu sdělovacích prostředků, pokud jde o vysoký počet soudních řízení s novináři a počet novinářů ve vězení, a vyzývá tureckou vládu, aby zajistila transparentnost soudních procesů a odpovídající podmínky a procesní práva pro obviněné;

20. je znepokojen skutečností, že turecký zákon o zakládání rozhlasových a televizních společností a jejich vysílání obsahuje omezení, která nejsou v souladu se směrnicí EU o audiovizuálních mediálních službách;

21. se znepokojením konstatuje, že většinu sdělovacích prostředků vlastní a soustřeďují rozsáhlé konglomeráty se širokou škálou obchodních zájmů; opakuje svou výzvu k přijetí nového zákona o sdělovacích prostředcích, který by upravoval mimo jiné otázky nezávislosti, vlastnictví a správní kontroly;

22. vybízí Turecko, aby vytvořilo vnitrostátní mechanismus prevence, který požaduje Opční protokol k Úmluvě proti mučení ratifikovaný v roce 2011, a zcela tak odstranilo mučení a špatné zacházení ze strany bezpečnostních sil;

23. vyzývá Turecko, aby uložilo ústavní omezení pouze na ty politické strany, které obhajují používání násilí jako prostředku pro svržení ústavního pořádku, v souladu s doporučeními Benátské komise;

24. plně podporuje nový přístup Komise, v jehož rámci budou kapitoly týkající se jednak soudnictví a základních práv, jednak spravedlnosti a vnitřních věcí otevřeny již v počátečních fázích vyjednávacího procesu a uzavřeny jako poslední; zdůrazňuje, že oficiální měřítko by poskytla jasný návod a oživila reformní proces; vyzývá proto Radu, aby obnovila úsilí o otevření kapitol 23 a 24;

Čtvrtek, 18. dubna 2013

25. vítá turecký zákon o veřejném ochránci práv a jmenování prvního vrchního veřejného ochránce práv, který má svými rozhodnutími zajistit důvěryhodnost této instituce; zdůrazňuje, že vrchní veřejný ochránce práv by měl posilovat důvěru veřejnosti v transparentnost a odpovědnost ve veřejných službách; připomíná, že vrchní veřejný ochránce práv a členové rady veřejného ochránce práv by měli být voleni z nestranných a nezávislých kandidátů; vyzývá úřad veřejného ochránce práv k zajištění toho, aby nařízení o vnitřním rozhodovacím procesu zaručovalo nezávislost a nestrannost této instituce;

26. vyzývá Turecko, aby pokračovalo v procesu uplatňování civilního dohledu nad bezpečnostními silami; vyzývá ke změně zákona o provinčních správních orgánech s cílem poskytnout civilním orgánům širší dohled nad vojenskými operacemi a činnostmi spojenými s prosazováním zákonů o policii; zdůrazňuje, že je důležité zřídit nezávislou agenturu pro řešení stížností ohledně výkonu práva, která by šetřila stížnosti týkající se porušování lidských práv, špatného zacházení a možných provinění tureckých donucovacích orgánů; zastává názor, že právní předpisy o složení a pravomocích nejvyšší vojenské rady je třeba reformovat;

27. bere na vědomí, že v případě „Sledgehammer“ soud prvního stupně vydal rozsudky nad 324 podezřelými v rozsahu od 13 do 20 let, kteří strávili před zahájením soudního řízení dlouhou dobu ve vazbě; zdůrazňuje, že vyšetřování případů údajně plánovaných státních převratů, např. případů „Ergenekon“ a „Sledgehammer“, a vyšetřování kurdské organizace Koma Civakên Kurdistan (KCK) musí dokázat sílu a řádné, nezávislé, nestranné a transparentní fungování tureckých demokratických institucí a soudního systému a jejich pevný a bezpodmínečný závazek k dodržování základních práv; je znepokojen tvrzeními o používání rozporuplných důkazů proti obviněným v těchto řízeních; s politováním konstatuje, že tyto případy byly zastíněny obavami v souvislosti s jejich nadměrným rozsahem a nedostatky v postupu řízení, a je znepokojen jejich negativními dopady na společnost;

28. vítá právní předpis, kterým se zřizuje turecký státní orgán pro lidská práva (TNHRI); vyzývá k jeho bezodkladnému uplatnění s cílem podporovat a sledovat účinné provádění mezinárodních norem v oblasti lidských práv; zdůrazňuje, že je důležité využívat všechny nástroje EU, které jsou v oblasti prosazování lidských práv k dispozici, s cílem aktivně podpořit zřízení a řádné fungování TNHRI a udělení pravomocí organizacím občanské společnosti;

29. poukazuje na to, jak důležité jsou pro demokracii aktivní a nezávislé organizace občanské společnosti; zdůrazňuje význam dialogu s těmito organizacemi a vyzdvihuje jejich klíčovou úlohu v prohlubování regionální spolupráce v sociálních a politických otázkách; je proto znepokojen skutečností, že organizace občanské společnosti nadále čelí pokutám, řízení o ukončení činnosti a administrativním překážkám, které znesnadňují jejich fungování, a že konzultace s těmito organizacemi jsou zatím stále spíše výjimkou než pravidlem; vítá zlepšení spolupráce turecké vlády s nevládními organizacemi, avšak vyzývá k širší konzultaci s nimi při tvorbě politiky, včetně vypracovávání strategií a právních předpisů, a při sledování činnosti orgánů;

30. zdůrazňuje, že je třeba dosáhnout většího pokroku v oblasti práv pracovníků a odborových organizací; vyzývá Turecko, aby pokračovalo v přijímání nových předpisů v této oblasti a aby zajistilo jejich soulad s acquis EU a úmluvami Mezinárodní organizace práce, zejména pokud jde o právo na stávku a na kolektivní vyjednávání; poukazuje na to, že je důležité otevřít kapitolu 19 týkající se sociální politiky a zaměstnanosti;

31. vítá právní předpis o ochraně rodiny a prevenci násilí na ženách; oceňuje národní akční plán pro boj proti násilí na ženách (2012–2015) a zdůrazňuje, že je nutné zajistit jeho účinné uplatňování v celé zemi; vyzývá ministerstvo pro rodinu a sociální politiku, aby pokračovalo ve svém úsilí o zvýšení počtu a kvality azylových domů pro ženy a mládež v nebezpečí; zdůrazňuje, že je důležité poskytnout ženám, které se staly obětí násilí, konkrétní možnosti a vyhlídky na nezávislou existenci; vyjadřuje uznání Turecku za jeho úsilí v potírání „vražd ze cti“, domácího násilí a fenoménů nucených sňatků a dětských nevěst a podtrhuje význam nulové tolerance násilí na ženách a význam neustálého zpřísňování preventivních opatření; je však znepokojen skutečností, že navzdory tomuto úsilí je násilí na páchané ženách stále častým jevem, a žádá zjištění totožnosti a stíhání těch, kteří obětem neposkytnou ochranu a pomoc; zdůrazňuje, že je důležité potírat chudobu žen a zvýšit jejich sociální začlenění; vyzývá ministerstvo, aby pokračovalo v aktivním prosazování práv žen, v podpoře jejich vzdělávání, a to i odstraněním nerovností mezi muži a ženami ve středoškolském vzdělávání, a v podpoře účasti žen na trhu práce, která je stále nízká, jakož i v politice a na vyšších pozicích ve státní správě i soukromém sektoru, a pokud to bude nutné, aby zavedlo vyhrazené kvóty a přepracovalo určité konkrétní předpisy upravující zaměstnanost v Turecku; vybízí tureckou vládu, aby přepracovala zákon o politických stranách a zákon o volbách s cílem učinit zapojení žen prioritou politických stran; podotýká, že Turecko si v oblasti zaměstnanosti žen do roku 2023 stanovilo 35 % cíl, zatímco

Čtvrtek, 18. dubna 2013

strategie EU 2020 usiluje o 75 % zaměstnanost žen; vybízí Turecko, aby v oblasti zaměstnanosti žen usilovalo o dosažení ambiciózního cíle;

32. vyjadřuje znepokojení nad tím, že návrh antidiskriminačního zákona se nezabývá diskriminací na základě sexuální orientace a identity; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné zavést komplexní antidiskriminační právní předpisy a zřídit antidiskriminační radu prosazující rovnost občanů s cílem chránit jednotlivce před diskriminací na základě etnického původu, náboženství, pohlaví, sexuální orientace, sexuální identity, věku či zdravotního postižení; je znepokojen častými útoky proti transsexuálním osobám a nedostatečnou ochranou poskytovanou lesbickým ženám, homosexuálům, bisexuálům a transsexuálům proti násilí; vyzývá Turecko, aby potíralo homofobii a aby přijalo akční plán na podporu naprosté rovnoprávnosti, včetně rovnoprávnosti v pracovní oblasti, a plného akceptování lesbických žen, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů; zdůrazňuje, že je třeba, aby byly přijaty právní předpisy v oblasti trestných činů páchaných z nenávisti, které budou zahrnovat přísnější tresty za trestné činy páchané z důvodu jakékoli formy diskriminace;

33. naléhavě vyzývá turecké orgány, aby přijaly rozhodná a účinná opatření v boji proti projevům antisemitismu, a šly tak příkladem celému regionu;

34. vítá pokračující provádění právních předpisů, kterými se mění zákon z roku 2008 o nadacích a které rozšiřují možnosti týkající se obnovení vlastnických práv nemuslimských komunit; vyzývá příslušné orgány, aby byly nápomocny syrské komunitě v řešení obtíží, s nimiž se její příslušníci potýkají v souvislosti s majetkovými záležitostmi a při zápisu nemovitostí a pozemků do katastru; vyzývá k tomu, aby byla vyřešena situace, kdy řada nemovitostí římskokatolické církve byla státem zkonfiskována a zůstává v jeho majetku; konstatuje, že pokrok byl zvláště pomalý v rozšíření práv alevitské menšiny; připomíná však, že je naléhavě nutné pokračovat v rozhodujících a rozsáhlých reformách v oblasti svobody myšlení, svědomí a náboženského vyznání, zejména je třeba náboženským komunitám umožnit získat právní subjektivitu, odstranit veškerá omezení týkající se vzdělávání, jmenování a následnictví duchovních, oficiálně uznat svatyně alevitské komunity a dosáhnout souladu s příslušnými rozsudky Evropského soudu pro lidská práva a s doporučeními Benátské komise; vyzývá Turecko k zajištění toho, aby klášteru svatého Gabriela nebyly zabaveny jeho pozemky a aby byl chráněn v celém rozsahu; je přesvědčen, že by bylo prospěšné rozšířit generální ředitelství pro náboženské otázky o zástupce náboženských menšin, čímž by se podpořila koncepce inkluzivní společnosti; vyzývá Turecko, aby z občanských průkazů odstranilo údaj o náboženské příslušnosti a aby zaručilo, aby náboženská výchova respektovala náboženskou rozmanitost a pluralitu turecké společnosti;

35. připomíná, že vzdělávání hraje klíčovou úlohu v procesu vytváření různorodé společnosti, která je otevřená sociálnímu začlenění a respektuje náboženské komunity a menšiny; naléhavě vyzývá vládu Turecka, aby věnovala zvláštní pozornost vzdělávacím materiálům používaným ve školství, které by měly odrážet národnostní a náboženskou pluralitu a pluralitu víry v turecké společnosti, odstraňovat diskriminaci a předsudky a prosazovat plné akceptování všech náboženských komunit a menšin, a zdůrazňuje, že je zapotřebí nezaujatých vzdělávacích materiálů;

36. vítá přímý politický dialog, který vláda Turecka nedávno zahájila s Abdullahem Öcalanem; domnívá se, že se otevřela možnost pro jednání, která by mohla vést k historicky významné dohodě řešící kurdský konflikt mírovým a demokratickým způsobem; vybízí proto strany konfliktu, aby od těchto rozhovorů co nejdříve přešly ke strukturovanému vyjednávání; zdůrazňuje, že má-li být mírový proces úspěšný, musí všechny politické strany, média a občanská společnost v Turecku sehrát konstruktivní úlohu, a oceňuje podporu, kterou této iniciativě poskytly všechny politické strany i občanská společnost; bere na vědomí, že Turecko i nadále projevuje nezlomnost vůči teroristickým útokům Strany kurdských pracujících; domnívá se, že je nutné nastolit upřímný politický dialog, a vyzývá Turecko, aby obnovilo úsilí o nalezení politického řešení kurdské otázky; vyzývá všechny politické síly, aby vytvořily vhodnou politickou platformu pro kurdskou otázku a aby o ní vedly konstruktivní dialog a usnadnily skutečné zahájení uplatňování základních práv v ústavním procesu, který odráží pluralitu Turecka a který plně uznává všechny občany a jejich práva; vyzývá všechny politické síly, aby spolupracovaly na dosažení posíleného politického dialogu a procesu dalšího politického, kulturního a socioekonomického začlenění a zapojení občanů kurdského původu s cílem zaručit jim právo na svobodu projevu, sdružování a shromažďování a podporovat pokojné začlenění občanů kurdského původu do turecké společnosti; vítá nové právní předpisy, které otevírají možnost používat mateřský jazyk v soudních řízeních, a pozitivní debatu o používání kurdštiny ve vzdělávání; připomíná, že politické řešení se může zakládat jedině na skutečně demokratické diskusi o kurdské otázce, a vyjadřuje znepokojení nad vysokým počtem trestních řízení vedených proti spisovatelům a novinářům, kteří o kurdské otázce píší, a nad zatčením několika kurdských politiků, starostů a členů obecních rad, odborářů, právníků, protestujících a bojovníků za lidská práva

Čtvrtek, 18. dubna 2013

v souvislosti s procesem proti Demokratické konfederaci Kurdistanu; zdůrazňuje, že je důležité podporovat diskusi o kurdské otázce na půdě demokratických institucí, zejména tureckého Velkého národního shromáždění;

37. vítá iniciativy, jejichž cílem je otevřít mezinárodní kulturní středisko v řeckém sirotčinci na ostrově Büyükkada, a zdůrazňuje, že je důležité odstranit všechny překážky, které brání rychlému znovuotevření semináře v Chalki; vítá a očekává urychlené provedení prohlášení turecké vlády o opětovném otevření školy pro řeckou menšinu na ostrově Gökçeada (Imbros), což představuje pozitivní krok k zachování dvojí kultury na tureckých ostrovech Gökçeada (Imbros) a Bozcaada (Tenedos) v souladu s rezolucí Parlamentního shromáždění Rady Evropy č. 1625 (2008); konstatuje však, že k řešení problémů, s nimiž se příslušníci řecké menšiny potýkají, zejména v souvislosti s jejich majetkovými právy, jsou zapotřebí další kroky;

38. důrazně odsuzuje teroristický útok na velvyslanectví USA v Ankaře dne 1. února 2013 a vyjadřuje upřímnou soustrast rodině zesnulého tureckého občana; připomíná, že by sice měla být přijata další opatření v boji proti teroristickým činům k zajištění bezpečnosti státu a jeho obyvatel, neměla by však být na úkor lidských a občanských práv;

39. vyzývá Turecké orgány k zajištění toho, aby byly zcela objasněny okolnosti masakru v Uludere v provincii Sirnak, k němuž došlo dne 28. prosince 2011, a aby byly odpovědné osoby postaveny před soud;

40. vítá soubor pobídek, jehož cílem je zvýšit investice a hospodářský rozvoj v nejméně rozvinutých regionech Turecka, včetně jihovýchodu země, a pokračování tzv. Jihovýchodního anatolského projektu; bere na vědomí rozhodnutí Vyššího správního soudu (Danistay) o zrušení povolení na výstavbu přehrady Ilisu na základě studií o dopadu na životní prostředí a příslušných právních předpisů; vyzývá vládu Turecka, aby chránila své archeologické a přírodní bohatství tím, že bude upřednostňovat menší, ekologicky a sociálně udržitelné projekty;

41. opakuje, že je třeba posílit soudržnost mezi tureckými regiony a mezi venkovskými a městskými oblastmi s cílem poskytnout nové příležitosti obyvatelstvu jako celku a podporovat hospodářské a sociální začlenění; vyzdvihuje zvláštní úlohu vzdělání a nutnost řešit přetrvávající výrazné regionální rozdíly v oblasti kvality vzdělávání i počtu žáků a studentů; vyzývá k tomu, aby byl učiněn kroky vedoucí k otevření kapitoly 22 týkající se regionální politiky;

42. vítá zřízení funkce veřejného ochránce práv dítěte a přijetí první strategie v oblasti práv dítěte v Turecku; je znepokojen neúměrně vysokou mírou chudoby mezi dětmi a mírou dětské práce, zejména ve venkovských oblastech; zdůrazňuje, že je třeba přijmout komplexní strategii pro boj proti dětské chudobě a dětské práci, zejména při sezonních zemědělských pracích, a nadále podporovat rovný přístup ke vzdělávání pro chlapce a dívky; vyjadřuje obavy nad skutečností, že se snížil počet činných soudů pro mladistvé, a naléhavě žádá Turecko, aby poskytlo alternativy k věznění nezletilých; vyzývá vládu Turecka, aby nadále zlepšovala podmínky ve vazebních zařízeních pro mladistvé; opakuje význam nezávislého mechanismu sledování a ochrany pro ochranu práv a prevenci zneužívání;

43. vítá zlepšení celkového podnikatelského prostředí v Turecku, k němuž došlo zejména díky vstupu nového tureckého obchodního zákoníku v platnost a stále podpoře malých a středních podniků ze strany Organizace pro rozvoj MSP (KOSGEB); vyzývá k rozvoji partnerství mezi tureckými podniky a podniky z EU;

44. připomíná Turecku, že desetitisíce občanů a obyvatel EU, kteří se stali oběťmi podvodu spáchaného tzv. zelenými fondy, stále čekají na nápravu, a vyzývá orgány veřejné moci, aby přijaly veškerá nezbytná opatření k urychlení tohoto procesu;

Budování dobrých sousedských vztahů

45. bere na vědomí pokračující zvýšené úsilí Turecka a Řecka o zlepšení svých dvoustranných vztahů, a to i prostřednictvím dvoustranných jednání; vyjadřuje však politování nad tím, že dosud nebyla odvolána hrozba *casus belli*, kterou vyhlásilo Velké národní shromáždění Turecka vůči Řecku; opakuje, že se Turecko musí jednoznačně zavázat k dobrým sousedským vztahům a k mírovému urovnávání sporů v souladu s Chartou Organizace spojených národů s tím, že se v případě potřeby obrátí na Mezinárodní soudní dvůr; naléhavě vyzývá vládu Turecka, aby zastavila opakované narušování řeckého vzdušného prostoru a přelety tureckých vojenských letadel nad řeckými ostrovy;

Čtvrtek, 18. dubna 2013

46. zastává názor, že Turecko propáslo důležitou příležitostí zahájit proces aktivní normalizace vztahů s Kypru během jeho předsednictví Rady EU; připomíná, že EU je založena na zásadě upřímné spolupráce a vzájemné solidarity mezi všemi svými členskými státy a na respektování institucionálního rámce; zdůrazňuje, že s cílem dodat nový impuls jednáním o přistoupení mezi EU a Tureckem je naléhavě nutné dosáhnout pokroku v normalizaci vztahů Turecka s Kyperskou republikou;

47. vyjadřuje politování nad skutečností, že Turecko odmítlo svolat 70. schůzku smíšeného parlamentního výboru podle plánu v průběhu druhého pololetí roku 2012, čímž promeškalo další příležitost k posílení meziparlamentního dialogu mezi EU a Tureckem;

48. zdůrazňuje, že EU, jejích 27 členských států a všechny ostatní kandidátské země podepsaly Úmluvu Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS) a že tato úmluva je součástí *acquis communautaire*; vyzývá proto vládu Turecka, aby úmluvu bez dalšího prodlení podepsala a ratifikovala; připomíná plnou legitimitu výlučné ekonomické zóny Kyperské republiky podle úmluvy UNCLOS;

49. ještě jednou vyjadřuje silnou podporu znovusjednocení Kypru, které by bylo založeno na spravedlivém a životaschopném řešení přijatelném pro obě komunity; zdůrazňuje, že je naléhavě nutné dosáhnout dohody mezi oběma komunitami o tom, jak při zásadních jednáních o urovnání konfliktu postupovat, aby vyjednávací proces pod záštitou generálního tajemníka OSN získal brzy znovu dynamiku; vyzývá Turecko, aby začalo stahovat své ozbrojené síly z Kypru a v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN č. 550 (1984) předalo uzavřenou část města Famagusta Organizaci spojených národů; vyzývá Kyperskou republiku, aby pod dohledem celních orgánů EU otevřela přístav ve Famagustě, a podpořila tak pozitivní atmosféru vedoucí k úspěšnému rozřešení probíhajících jednání o znovusjednocení a umožnila kyperským Turkům obchodovat přímo a podle práva přijatelného pro všechny strany;

50. zastává názor, že Výbor pro pohřešované osoby je jedním z nejcitlivějších a nejdůležitějších projektů na Kypru, a uznává, že jeho práce ovlivňuje životy tisíců lidí na obou stranách ostrova; vybízí Turecko a všechny zainteresované strany, aby výboru pro pohřešované osoby na Kypru nadále zvyšovaly svou podporu; domnívá se, že pokud jde o otázky plného přístupu ke všem relevantním archivům a do vojenských oblastí, je zapotřebí dialog a vzájemné porozumění; vyzývá k tomu, aby byla činnost výboru pro pohřešované osoby věnována zvláštní pozornost;

51. vyzývá Turecko, aby se v souladu se zásadami mezinárodního práva zdrželo jakéhokoli nového usazování tureckých občanů na Kypru, jelikož by se tak dále měnila demografická rovnováha a snižovala by se loajalita jeho občanů na ostrově vůči budoucímu společnému státu založenému na společné minulosti;

52. zdůrazňuje význam uceleného a komplexního přístupu k bezpečnosti ve východním Středomoří a vyzývá Turecko, aby umožnilo politický dialog mezi EU a NATO tak, že zruší své veto vůči spolupráci mezi EU a NATO zahrnující Kypr, a vyzývá tudíž Kyperskou republiku, aby zrušila své veto namířené proti účasti Turecka v Evropské obranné agentuře;

53. naléhavě žádá Turecko a Arménii, aby přistoupily k normalizaci vzájemných vztahů, a to bezpodmínečnou ratifikací protokolů o zahájení diplomatických vztahů, otevřením hranic a aktivním zlepšováním vzájemných vztahů, zejména pokud jde o přeshraniční spolupráci a hospodářskou integraci;

Prohlubování spolupráce mezi EU a Tureckem

54. odsuzuje skutečnost, že Turecko odmítlo dostát své povinnosti plně a nediskriminačně uplatňovat dodatkový protokol k dohodě o přidružení mezi ES a Tureckem vůči všem členským státům; připomíná, že toto odmítnutí nadále velmi negativním způsobem ovlivňuje vyjednávací proces;

55. znovu ostře odsuzuje teroristické násilí páchané Stranou kurdských pracujících, kterou EU zařadila na seznam teroristických organizací, a všemi ostatními teroristickými organizacemi; vyjadřuje v této souvislosti plnou solidaritu s Tureckem a s rodinami četných obětí terorismu; vyzývá členské státy, aby v úzké spolupráci s koordinátorem EU pro boj proti terorismu a Europolem zintenzivnily spolupráci s Tureckem v boji proti terorismu a proti organizovanému zločinu, jenž je zdrojem financování teroristických aktivit; vyzývá Turecko, aby přijalo zákon na ochranu údajů, aby mohla být uzavřena dohoda o spolupráci s Europolem a aby bylo možné dále rozvíjet soudní spolupráci s Eurojustem a členskými státy EU; zastává názor, že přidělení tureckého styčného policejního důstojníka k Europolu by přispělo ke zlepšení dvoustranné spolupráce; vítá přijetí právních předpisů o financování terorismu v souladu s doporučeními Finančního akčního výboru (FATF);

Čtvrtek, 18. dubna 2013

56. podporuje odhodlání Turecka, pokud jde o podporu demokratických sil v Sýrii a poskytování humanitární pomoci rostoucímu počtu syrských uprchlíků, kteří zemi opustili; uznává, že rychle se zhoršující situace v Sýrii má mnohočetné dopady na bezpečnost a stabilitu regionu; žádá Komisi, členské státy a mezinárodní společenství, aby nadále podporovaly snahy Turecka o řešení rostoucích humanitárních problémů spojených s kritickou situací v Sýrii; zdůrazňuje, že je důležité, aby se EU a Turecko společně dohodly na tom, jakým způsobem poskytovat dostupnou humanitární pomoc vysídleným občanům Sýrie, kteří se v současnosti nacházejí na tureckém území nebo čekají na hranicích; zdůrazňuje, že EU a Turecko by měly kromě poskytování humanitární pomoci také aktivně usilovat o rozvíjení společného strategického přístupu s cílem využít pákového efektu k ukončení tragické krize v Sýrii;

57. vítá rozhodnutí rozšířit spolupráci mezi EU a Tureckem v řadě důležitých energetických otázek a vyzývá Turecko, aby se k této spolupráci zavázalo; je přesvědčen, že s přihlédnutím ke strategické úloze Turecka a k jeho rozsáhlým obnovitelným zdrojům energie by se mělo začít uvažovat o významu zahájení jednání o kapitole 15 týkající se energie s cílem dále pokročit ve strategickém dialogu o energii mezi EU a Tureckem; zdůrazňuje, že je třeba ještě posílit spolupráci v oblasti strategie pro energetické koridory vedoucí do EU; domnívá se, že posílená spolupráce EU a Turecka v oblasti energie i případná jednání o kapitole 15 by měly rovněž podporovat rozvoj potenciálu obnovitelných zdrojů energie a přeshraniční infrastruktury pro přenos elektrické energie;

58. domnívá se, že Turecko je důležitým partnerem v oblasti Černého moře, což má pro EU strategický význam; vybízí Turecko, aby nadále podporovalo provádění politik a programů EU v této oblasti a aktivně k nim přispívalo;

59. vyzývá Komisi, aby i nadále podporovala organizace občanské společnosti a cílené aktivity občanů pro občany, a to odpovídajícím financováním dialogu s občanskou společností, Evropské iniciativy pro demokracii a lidská práva a programů celoživotního učení, včetně činností spojených s kulturou a sdělovacími prostředky;

o
o o

60. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, místopředsedkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, předsedovi Evropského soudu pro lidská práva, vládám a parlamentům členských států a vládě a parlamentu Turecké republiky.

P7_TA(2013)0185

Zpráva o pokroku Černé Hory za rok 2012

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2013 o zprávě o pokroku Černé Hory za rok 2012 (2012/2860 (RSP))

(2016/C 045/09)

Evropský parlament,

- s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Černá Hora na straně druhé, která byla uzavřena dne 29. března 2010 ⁽¹⁾,
- s ohledem na závěry přijaté Evropskou radou ve dnech 19.– 20. června 2003 a jejich přílohu nazvanou „Soluňská agenda pro západní Balkán: směrem k evropské integraci“,
- s ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě ze dne 9. listopadu 2010 o stanovisku Komise k žádosti Černé Hory o členství v Evropské unii (COM(2010)0670),

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 29.4.2010, s. 3.